

4. Vierde middel: ontoereikende motivering

- De Commissie heeft haar besluit niet voorzien van een motivering die toereikend is om verzoekende partijen in staat te stellen te begrijpen op welke grondslag zij dat besluit heeft vastgesteld. Uit het besluit blijkt niet (i) op welke gronden de Commissie heeft vastgesteld dat de vorige regeling was opgegaan in de huidige regeling, en (ii) waarom de verenigbaarheid van een regeling met de staatssteunregels niet hoeft te worden beoordeeld wanneer deze regeling is opgegaan in een andere regeling. In beide gevallen ging het om beslissende bevindingen die tot de vaststelling van het besluit door de Commissie hebben geleid. Bijgevolg is aan verzoekende partijen het grondrecht ontnomen om een besluit te ontvangen dat hen in staat stelt te begrijpen hoe en waarom de Commissie tot de in het besluit vermelde conclusies is gekomen.

5. Vijfde middel: misbruik van bevoegdheid en schending van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

- De Commissie heeft krachtens artikel 41, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie de plicht onpartijdig en billijk om te gaan met belangen van verzoekers in het kader van het besluit. Door de belangen van de Commissie en Spanje onterecht te laten voorgaan op die van verzoekers, is de Commissie die plicht niet nagekomen.

6. Zesde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel

- De Commissie heeft het evenredigheidsbeginsel geschonden doordat zij de vorige regeling niet op onafhankelijke wijze heeft beoordeeld en aldus geen rekening heeft gehouden met de belangen van verzoekende partijen.

(¹) PB 2017, C 442, blz. 1.

Beroep ingesteld op 11 april 2018 — PV / Commissie

(Zaak T-224/18)

(2018/C 221/36)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: PV (vertegenwoordiger: M. Casado García-Hirschfeld, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

dientengevolge:

- overeenkomstig het beginsel van verknochtheid en artikel 68 van het geconsolideerde Reglement voor de procesvoering van het Gerecht van de EU van 4 maart 2015 de onderhavige zaak te voegen met de aanhangige zaak T-786/16;
- te oordelen dat het psychisch geweld is aangetoond en het gebruik van „valse intellectuelen” te bevestigen, zodat dergelijke onregelmatigheden niet kunnen worden getolereerd door de rechtsorde van de EU;
- procedure CMS 17/025 op alle punten nietig te verklaren en het besluit dat ten grondslag ligt aan klacht R/8/18 nietig te verklaren;

- het besluit om verzoekers salaris met ingang van 1 oktober 2017 „op nul te zetten” nietig te verklaren;
- nietig te verklaren het besluit waardoor verzoeker gedwongen is om mee te werken aan beoordelingsronde FP 2016 (kalenderjaar 2016) en het besluit tot afwijzing van klacht R/502/17 van 16 maart 2018 wegens psychisch geweld en arbeidsongeschiktheid;
- nietig te verklaren het besluit waardoor verzoeker gedwongen is om mee te werken aan beoordelingsronde FP 2017 (kalenderjaar 2017), wegens psychisch geweld, alsmede het besluit waartegen klacht R/121/18 is ingediend;
- nietig te verklaren het besluit en de afwijzing van klacht R/413/17 van 15 januari 2018 waarbij verzoeker in strijd met het meest elementaire zorgvuldigheidsbeginsel is overgeplaatst naar het DG SCIC;
- nietig te verklaren het besluit van het PMO (Mevr. [X]) van 12 december 2017 waarbij is beslist dat debet nota nr. ABAC 324170991 van 20 juli 2017 voor een bedrag van 42 704,74 EUR moest worden gecompenseerd met het salaris dat verzoeker voor de periode van 1 augustus 2016 tot en met 30 september 2017 niet was betaald, alsmede het besluit tot afwijzing van klacht R/482/17 van 9 maart 2018;

en de volgende schadevergoedingen toe te kennen op basis van artikel 340 VWEU:

- vergoeding van de op 98 000 EUR begrote immateriële schade als gevolg van de betwiste besluiten;
- wat de materiële schade betreft:
  - hetzij een bedrag van 23 190,44 EUR aan achterstallig salaris over de periode van 1 oktober 2017 tot en met 30 april 2018 indien het Gerecht van oordeel is dat verzoeker recht heeft op zijn gehele salaris;
  - hetzij een bedrag van 7 612,87 EUR aan achterstallig salaris voor de periode van 1 oktober 2017 tot en met 30 april 2018 indien het Gerecht van oordeel is dat verzoeker slechts recht heeft op het verschil tussen zijn salaris bij de Commissie en het salaris dat hij in de privésector ontvangt;
- dat wil zeggen een totale schadevergoeding van hetzij 121 990,44 EUR, hetzij 105 612,87 EUR, te vermeerderen met vertragsrente tot en met de dag van volledige betaling;

en in elk geval:

- de verwerende partij te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zeven middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van de artikelen 1, 3, 4 en 31, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”) alsmede van de artikelen 1 sexies, punt 2, en 12 bis van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie (hierna: „Statuut”), die psychisch geweld verbieden.
2. Tweede middel, ontleend aan schending van de artikelen 21 bis, 22 ter en 23 van het Statuut, waarvan de bepalingen het verbod van onrechtmatige handelingen verbieden, met name voor zover de verzoekende partij is gedwongen om mee te werken aan de beoordeling over het jaar 2016, terwijl zij wegens arbeidsongeschiktheid en ontslag op staande voet met ingang van 1 augustus 2016 geen enkele arbeidsprestatie had geleverd.
3. Derde middel, ontleend aan schending van artikel 41 van het Handvest en van artikel 11 bis van het Statuut betreffende rechtstreekse belangenconflicten.

4. Vierde middel, ontleend aan het feit dat het besluit om de verzoekende partij tewerk te stellen bij het DG SCIC in strijd is met het beginsel van zorgvuldigheid en bijstand.
5. Vijfde middel, ontleend aan het beginsel van het recht op de uitzondering van niet-uitvoering en het legaliteitsbeginsel.
6. Zesde middel, ontleend aan het feit dat de tegen de verzoekende partij ingevoerde tuchtprocedure CMS 17/025 in strijd is met artikel 9, punt 3, van bijlage IX bij het Statuut en met het beginsel „ne bis in idem”.
7. Zevende middel, ontleend aan schending van artikel 41, lid 1, van het Handvest en meer in het bijzonder van de redelijke termijn voor bovengenoemde tuchtprocedure.

Beroep ingesteld op 1 april 2018 — Manéa / CdT

(Zaak T-225/18)

(2018/C 221/37)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Camelia Manéa (Echternach, Luxemburg) (vertegenwoordiger: M.-A. Lucas, advocaat)

Verwerende partij: Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie (CdT)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- nietig te verklaren het besluit van de directrice van het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie van 29 mei 2017 om verzoeksters arbeidsovereenkomst van tijdelijk functionaris voor bepaalde tijd met ingang van 12 november 2015 niet te verlengen, zodat deze daadwerkelijk is beëindigd op 31 januari 2016;
- te gelasten dat verzoekster met ingang van 1 januari 2019 opnieuw wordt tewerkgesteld als tijdelijk functionaris van het Vertaalbureau of, indien dit onmogelijk is, de verwerende partij te veroordelen tot vergoeding van de materiële en immateriële schade die zij heeft geleden als gevolg van het verlies van een aanstelling voor onbepaalde tijd, en wel een bedrag bestaande in de bezoldiging die zij zou hebben genoten indien zij gedurende nog vier jaar in dienst van het Vertaalbureau was gebleven, eventueel verminderd met de bezoldiging en de uitkeringen die zij daarnaast heeft ontvangen, en de bijbehorende pensioenbijdragen aan de pensioenregeling van de Unie te betalen;
- het Vertaalbureau te veroordelen tot betaling van een vergoeding voor de materiële en immateriële schade die zij heeft geleden door het besluit van 12 november 2015, en wel het bedrag van 11 136 EUR voor haar immateriële schade, het bedrag van 12 000 EUR voor het verlies aan bezoldiging en het bedrag van 9 674 EUR voor de kosten van de bijstand;
- de verwerende partij te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan niet-nakoming van de verplichting om de verzoekende partij terug te plaatsen in de rechtspositie die zij vóór de ingetrokken handeling had, feitelijke fouten, kennelijke beoordelingsfouten, ontoereikende motivering en miskennis van het dienstbelang, aangezien het nieuwe besluit van 31 januari 2016 om de verzoekende partij niet opnieuw in dienst te nemen was gebaseerd op elementen die, anders dan daarin wordt beweerd, niet bestonden toen zich in november 2015 de vraag van haar nieuwe tewerkstelling voordeed.